

Keď pavúk svoje siete dotká

Pavol Hammel

Keď pavúk svoje siete dotká
a jeseň zbiera lístie na pieseň,
ty mizneš v dialke ako bodka
a najstudenší vietor vane sem.
Keď pavúk svoje siete dotká
a jeseň má už pieseň v rukáve
tu na stene len tvoja fotka
pripomína mi leto prchavé.

Keď pavúk svoje siete dotká,
ja nevládzem ťa naspäť zavolať,
clivota je nekonečne krotká
a slnko nevládze už na to hriať.
Keď pavúk svoje siete dotká,
tak trochu vždy sa naspäť zadívam,
a tvoja malá čierna bodka
už možno vôbec nie je pravdivá.

Tvár
so žiarou snov,
so žiarou snov,
so žiarou snov.
V nej jedno krásne dopoludnie
a vlasy smutne rozviate.

Keď pavúk svoje siete dotká
a jeseň zbiera lístie na pieseň,
ty mizneš v dialke ako bodka
a najstudenší vietor vane sem.
Keď pavúk svoje siete dotká,
tak trochu vždy sa naspäť zadívam,
a tvoja malá čierna bodka
už možno vôbec nie je pravdivá.

Tvár
so žiarou snov,
so žiarou snov,
so žiarou snov.
V nej jedno krásne dopoludnie
a vlasy smutne rozviate,
v nej jedno krásne dopoludnie
a vlasy smutne rozviate.
Keď pavúk svoje siete dotká...